ERKAN KARANFIL

Yokluğuna Dirilmek

Erkan Karanfil

Sitedeki yayımlı şiirlerden otomatik derlenmiştir.

İçindekiler

Yokluğuna Dirilmek

YOKLUĞUNA DİRİLMEK	3
GİDİŞ	5
AŞK MAKAMI / PAPATYA	7
NEFES AL	9
SEN YETMEZLİĞİ	11
BU GÖNÜL HAYRAN SANA	14
TÜRK'ÜZ BİZ	16
KİLİT	17
KAVANOZ KAPANI	19
BİR ANKA'YI AĞLATTIN GÖKYÜZÜNDE	20
MANİFESTO	23
YARIM VEDA	25
AYVERA-1	28
AYVERA-2 (AYVERA'NIN GÖZLERİ)	31
AYVERA-3 (AYVERA'NIN IŞIĞI)	32
BABAM'A SESLENİŞ	34
AL GÜL'ÜN ÖZÜNDE	36
SAYHA	38
EFENDİM'İN	40

DELİCE / YAVAN AŞKLAR	**42**
MİRAS	**45**

ŞIIR

YOKLUĞUNA DİRİLMEK

Sev dedin..

Çok sevdim

Gönlümün kıyılarına vuran dalgalar şahitti,

Her bir kum zerresi tanırdı seni,

Yakamoz lar hayalinle ışıldardı orada..

İlk elini tuttuğumda, içimde uçuşan kelebekler hiç

konmadılar bir daha..

Kıskandı seni kuğular ..

Sevdalarından utandı kumrular...

Taşıyamadı sevdamı hiç birşey..

-

Ben seni böyle severken...

Gönlüm tepeden tırnağa hüzün şimdi..

Baktığım heryerde, baktığın aynalar..

Dinlediğim her şarkıda çınlayan sesin

Birde... Birde gidipte gelmeyişin..

-

Gül kokunu bıraktın ardında giderken..

Zihnime çakılmışken gözlerin, dokun ve kokun..

Unut dedin..

ŞIIR DEVAMI

YOKLUĞUNA DİRİLMEK

Anlamadım..

Boğulmalı mıydım aşkın ateş deryasında

Yanmalı mıydım tenin kadar sıcak sahralarda

Düşmeli miydim gözlerinden uçurumların en dibine.

Tekrar mı ölmeliydim, yokluğun zaten ölümken..

-

Öl dedin..

Öldüm...

Söndü kalbimin tüm ışıkları

Boş kaldı sabahçı kahvelerindeki bir sandalye

Buğulanmıyor artık, adını yazmak için nefes

verdiğim camlar..

Söyle, dinecek mi şimdi çektiğim acılar...

Ölmek güzel şey belki...

Ama ben ölümden değil;

Sadece korkuyorum, yokluğuna dirilmekten ....

ŞIIR

GİDİŞ

Gölgem vardı yalnızca hayat üzerinde,

Soluk bir ses, ve sendeleyen bir kalp ile.

Ben seçmemiştim kendim için gri tonları,

Ve beni boğan, daraltan sağır odaları..

-

Depremler, yangınlar ve fırtınalar sonrası,

Kuşatılmıştı gönlümün kararan coğrafyası.

Sonra, bir çift göz ve içimde tatlı bir sızı,

Bu muydu acaba aşkın destansı çağrısı

-

Kaf dağı ardında değildi yaşadıklarım.

Dokunmuştum tüm renklerine sevdanın.

Gözlerinden süzülüp, kalbime akan aşkın,

En huzurlu zamanıydı, bu solgun hayatın

-

İstemedim hiç soğuk rüzgarların esmesini,

Bir bıçak gibi, ruhumu tenimden çekmesini.

Bilemedim neresiydi son durağı aşkların

Belki de son çırpınışlarıydı bu ilk sevdanın.

-

ŞIIR DEVAMI

GİDİŞ

Gelmişti işte sevgimin sonbaharı.

Dökülüyordu gönlümün sen yaprakları.

Gidiyordun baharımdan şerha şerha..

Olsun... Gidişin de aşktandı nasıl olsa...

ŞIIR

AŞK MAKAMI / PAPATYA

Sevdam yükseliyor aşk makamına

Hissediyor musun papatya ?

Ben divane iken Mecnun'dan bile

Yoksa sen gülüyor musun papatya

-

Hasretim yükseliyor aşk makamına

Özlemiyor musun papatya?

Ahım yakmışken Kerem'in ahını

Yoksa sen üşüyor musun papatya ?

-

Korkularım yükseliyor aşk makamına

Görüyor musun papatya ?

Yokluğun kuşatmışken tüm yoklukları

Yoksa senin ruhun mu âmâ papatya ?

-

Figanım yükseliyor aşk makamına

Duyuyor musun papatya?

Feryadım delmişken ferhat'ın dağını

Yoksa sen duymaz mısın papatya ?..

-

ŞIIR DEVAMI

AŞK MAKAMI / PAPATYA

Yokluğun düşüyor aşk makamına

Gidiyor musun papatya ..?

Ölümü bile öldürmüşken sevdam

Sen.. Sen yaşıyor musun papatya?

ŞIIR

NEFES AL

Gözlerinde ilk ışık

İlk yediğin şaplak;

Boğuluyorsun!

Nefes al !

.....

Akan, esen rüzgar gibi zaman;

Dün minik minik apalarken

Şimdi merhemdir dizine sürülen.

İnsan işte, düşe kalka öğrenen...

.....

Çiçekli bahçenin yollarında koşarken

Yelkovan akrebi dakikalarla boğarken,

Kanat çırpan bir kuş, kondu konacak

Sanmaki zaman o an duracak..

Nefes al..

.....

İlk aşk, ilk heyecan sineni saran

Dünya değersiz, herşey öylesine yalan.

Çiçekleri koparılan Papatya, son deminde

Yüreğin sadece onun ellerinde..

ŞIIR DEVAMI

NEFES AL

.....

Tek kişilik odan şimdi iki kişilik

Yarın üç, dört belki de beş.

Mutlu kaygılar sarıyor benliğini

Daralıyorsun düşündükçe..

Nefes al...

.....

Ağır ağır çöküyor üstüne, kasveti dünyanın

Şimşek gibi çakıyor zihnine, gerçeği rüyanın.

Bak, yaprak yaprak dökülüyor bir ağaç

Oynadığın ebesi olmayan bir saklambaç..

...

Bir film oynuyor şimdi gözlerinde

Apaladın, koştun, büyüdün ve eskidin

Damla damla soluyor sesin

Nefes al..

-

Artık senaryo son perdede

Yorgun beden, yorgun ruh

Nefes al

Ve son bir kez

Nefes ver.

ŞIIR

SEN YETMEZLİĞİ

Senden sonra hiç iyi olamadım.

Seni özlemenin bile hasreti sardı her yanımı.

Kendi gölgem bile uzaklaşmışken benden

Hayalin her an yanımda...

Birlikte gittiğimiz parklar, sinemalar, kafeler,

El ele dolaştığımız uzun caddeler vardı ya hani.

Hiç bıkmadan, sabahlara kadar konuştuğumuz telefon

görüşmeleri birde...

Sesin, nefesin, şifresiydi ömrümün sanki.

Sonra gittin işte..

Kilitli kaldım bıraktığın yerde.

-

Dedim ya sen den sonra hiç iyi olamadım.

Doktor doktor geziyorum şimdilerde.

Bilirsin sadece sana açmıştım yüreğimi.

Ama şimdi amansız hastalıklar dayandı kapıma.

-

Hatırlıyor musun?

Sahilde otururken uzaklara bakıp,

ne güzel bir manzara demiştin.

ŞIIR DEVAMI

SEN YETMEZLİĞİ

öyle dalmıştım ki güzelliğine;

Bakışlarımı üzerinden çekemeden,

evet çok güzel demiştim.

Öyle bir gülümseme bırakmıştın ki yüzün de,

halen çakılı o tablo gözlerimde.

-

İşte o gözlerde başladı ilk rahatsızlık.

Herşey, heryer siyahtı nedense.

Renkleri çalınmış boz bulanık hayatımda,

Bir tek resmin vardı elimde rengarenk..

-

Bir gün seni aradığımda,

şarkı söyleyerek açmıştın telefonu.

Büyülenmiş gibi kalakalmıştım o anda

Ve halen çınlamakta o melodi kulaklarımda.

Evet senden sonra işitme kaybı da başladı.

Duymaz mı oldum sesinden başkasını,

Yoksa her duyduğum ses

senin sesinmiydi ayırt edemedim hiç.

-

Bazen öyle tatlı konuşurdun ki...

Tane tane akardı içime sözlerin.

Saatlerce konuşsan bıkmadan dinlerdim.

Dilim de dönmez oldu sen susunca..

Hoş, konuşsam da kime ne söyleyebilecektimki.

Bir tek sen anlardın çünkü diyebileceklerimi,

ŞIIR DEVAMI

SEN YETMEZLİĞİ

Bir tek sen anlardın lal olmuş kelimelerimi

-

Ayaklarım da yürümez oldu sana varmayan yollara

Ne zaman yürümeye yeltensem sendeliyorum sürekli.

Ellerim zaten reddediyor başka elleri..

Sadece tutmak istiyor senin ellerini.

Ama en önemlisi de kalbim.

Atmak dan sıkılmış ve yorulmuş sanki.

Küçük bir ümide bağlı çarpıyor sadece ..

Umutla beklemekte, belki gelirsin diye.

-

Tahlil sonuçlarım da çıkmış bugün..

Kanımın sen değerleri çok düşükmüş.

Sevgisiz besleniyormuşum.

Çok eksilmişsin hayatımdan.

Öldürecekmiş beni sen yetmezliği..

Öyle dedi doktorlar.

Çok kızdım onlara , yaşıyor sandılar beni..

Bilmiyorlar mıydı nefesim sendin, ömrüm sen.

Soluğum kesilmiş, hayatım tükenmişti sen gidince.

Hal böyleyken...

Hani diyorum, gelsen de tamamlasan beni seninle...

gelsen de tamamlansam seninle..

ŞIIR

BU GÖNÜL HAYRAN SANA

Anmak istemiyorum artık adını.

Harf harf yakıyorsun dudaklarımı.

Telaffuzu çok zor şimdi o kelimelerin,

Tahammülü yok rotasız cümlelerin..

-

Bakmak istemiyorum gözlerine

Yıldız yıldız kayıyorsun gönlüme

Bir dilek tutuyorum yokluğuna dair,

Senden başka ne varsa şimdi vesair..

-

Dokunmak istemiyorum tenine

Elif elif işliyorsun sineme

Yasını tutuyorum lâl olmuş gönlümün,

Savuruyorum rüzgara külünü ömrümün

-

Almak istemiyorum kokunu

Buram buram sarıyorsun ruhumu

Hükmünü verdim tüm çiçeklerin,

Kurusun hepsi, sen kokmayan güllerin..

-

ŞIIR DEVAMI

BU GÖNÜL HAYRAN SANA

Duymak istemiyorum sesini

Nağme nağme kuşatıyorsun benliğimi

Artık kırıldı kalemi tüm güftelerin

Beni tarumar eden notasız bestelerin.

-

Ama gelirsen değişir herşeyin anlamı

Pare pare yıkılır gönlümün surları

Hayır diyememki, kalkar tüm sınırlar

Yeniden yazılır aşka dair mısralar

-

Eğer yıldız olup dokunursan geceme

Damla damla dökülürsün gözlerime

Rüzgar olup kanatlanırım ben sana

Bekletme, tane tane yağ rüyalarıma

-

Çünkü ben yanmışım aşkın nârına

İlmek ilmek kalbime işlediğim adına

Aşığım gözlerinden ruhuma sızan nûra

Beni divane eden müstesna kokuna

-

Çünkü ben mest olmuşum aşkın rengine

Usul usul saçlarımı okşayan ellerine

Aciz kalıyor ifadeler sevgimi anlatmaya

Kısaca sevdiceğim,Bu gönül hayran sana

ŞIIR

TÜRK'ÜZ BİZ

Vaveylasında zamanın, bir şimşek çaktı
Alnına bir destan kazındı kör dünyanın
Malazgirt’ten yürüdük vardık Payitaht’a
Can aldık, can verdik Türk dendi adımıza

-

Sancaktar-ı İslam olduk, Türk oldu âlem
Gölgemiz altında kalmadı hiç bir elem
Bizlere yok ölüm, istemedik hiç kefen
Korkmadık namertten biz, biziz o Türk denen

-

Hakkaniyet bizdedir Hakk’a kul olan biz
İzan bizdedir, bizde Rabb’e bükülen diz
Biziz bu uğurda hep can veren bedelsiz
Hak’la varız, O Hak için varız, Türk’üz biz

-

Yankılanır gökkubbede o ulvi seda
Dalgalanır semada nazlı nazlı sancak
Huzur bundadır tek felah bundadır ancak
Lütfet, kerem et ya Rab! Sönmesin bu ocak.

ŞIIR

KİLİT

Elimde duran mürekkepsiz bir divit

Ucundan dökülen yakıcı bir asit

Korkma,sende ara kendinden bir kesit

Elim kilit, dilim kilit, gönlüm kilit

-

Baktım ve gördüm koca dünya çok basit

Altı üstü döşeli, kapkara tehdit

Koş peşinden sen, yetişsene ey müfsit

Elin kilit, dilin kilit, gönlün kilit

-

Dini sandın hepsi on dakika mevlit

Uğramadı yolun, gitmedin hiç mescit

Ne kadar boş, yazsamda onlarca beyit

Elin kilit, dilin kilit, gönlün kilit

-

Dara düştüğünde oldun hemen zahit

Bollukta saymadın hiç bir ulu akit

Salat desem, edersin kendini tecrit

Elin kilit, dilin kilit, gönlün kilit

-

ŞIIR DEVAMI

KİLİT

Aldığın nefeste dolduğunda limit

Yetmedi mi yırtık cebindeki nakit

Biner gidersin dalına kızıl ifrit

Elin kilit, dilin kilit, gönlün kilit

-

Konuşsana şimdi, ne dersin ey meyyit

Verdiler mi sana orada bir binit

Yaptılar mı ardından büyük bir lahit

Elin kilit, dilin kilit, gönlün kilit

ŞIIR

KAVANOZ KAPANI

Kavanozun dibindeki peyniri

Kapana koyan şeytan

Kanan insan

Doymayan yan ..

-

Yarınlar da ne var

Kim sana yâr

Nedir kâr

Ruhun mu yanan ?

-

Koşan kim ?

Ateş mi o harlanan

Peynire kanan

Doymayan yan ...

-

Kırıldı mı kavanoz

Bitti mi rüya

Yeniden doğan kim;

Bitmeyecek sanan

Aldanan insan ..

ŞIIR

BİR ANKA'YI AĞLATTIN GÖKYÜZÜNDE

Aynalardan kayıp dökülmüş günler,

Düşmüş maskeler birer birer.

Çoktan kokuşmuş hayatlar içinde,

Sen hala aynı yerde, aynı gülüşle, beni sevdiğin

yaştasın.

-

Biliyorum bu ağıt hiç susmayacak.

Biliyorum uzadıkça zaman dejavular artacak.

Biliyorum yaşlandıkça yıllar,

Aşkımız çırıl çıplak kalacak.

-

İşte bu yüzden yazıp yazıp siliyorum seni bu

aralar.

Beynimde, paranoyak düşünceler senfonisi,

Yoruldum şizofren anıları süpürmekten.

An geliyor geçmiş zaman masallarındaki kavuşulmaz

güzel,

An geliyor azılı bir düşmansın.

Çözemiyorum....

-

ŞIIR DEVAMI

BİR ANKA'YI AĞLATTIN GÖKYÜZÜNDE

Artık kağıdı kalemi kül etsem,

Kazısam alnımdan bu mürekkebi.

Bağışlasam sana dair ne varsa,

Azad etsem içimden gözlerini.

Ve düşsem uçurumların en dibine.

Yeter mi?

-

Yetmiyor...

Şu an bile karşımdasın işte.

Ölüm gibi bir zehir akıyor gözlerinden.

Bir serçenin gözyaşlarıyla sesleniyorum,

Duymuyorsun.

Kalbim de soluyorsun,

Görmüyorsun.

Bu nasıl bir işkence,

Bilmiyorsun...

-

Ben büyüttüm seni içimde bu kadar.

Ben sakladım seni bu aşkın içinde.

Ben titredim üstüne deliler gibi.

Ben katlandım bu platonik susuşlara.

İşte en çok ben sevdim seni, şiir kadar, sen kadar.

-

Ama şimdi aşkın nefes alamayacağı bir yerdeyim.

Senden arda kalmış bir kalp yok artık göğsümde.

Son kahveninde doldu miadı.

ŞIIR DEVAMI

BİR ANKA'YI AĞLATTIN GÖKYÜZÜNDE

Çünkü sen giderken, Bir anka’yı ağlattın

gökyüzünde...

ŞIIR

MANİFESTO

Rutin İç Sıkıntılar Manifestosu

İcat ettiğim, uyduruk bir duygu bu...

Beynimi istila eden kemirgenler...

Uyanmaya korktuğum sabahlar,

Gelmesin istediğim kurum geceler...

Kâbuslar...

Yastığımda haydut kâbuslar ordusu...

Ve defterimde kravatlı, devrik cümleler...

-

Aramakla bulunmuyor,

Ama bulanlar hep arayanlar...

Çok çelik çomak oynadım,

Çok vedası bulaştı yüzüme esrik günlerin...

Gökyüzünden habersiz uçurdum uçurtmaları.

Tutuklu kaldım,

Ay'ın şavkını çalan sırtlanlar ülkesinde...

-

Şimdi uyanma vakti bu ütopyadan...

"Hiç" saydım kendimi.

Yıkadım yüzümü yüreğimin kanında.

ŞIIR DEVAMI

MANİFESTO

Saldım yılkı atları evrenin en ücrasına.

Üşümek yoktu artık zemheride,

Yanmak haramdı nefsin ateşinde...

-

Âdem gibi tövbedeyim şimdi,

Nuh’un tahammülünde,

İbrahim’in fedakârlığında,

İsmail’in teslimiyetinde,

Eyyûb’un sabrında...

Yunus’un ümidiyle

Başladı çıkış, Yusuf’un kuyusundan...

-

Yağdı şuur yağmurları.

Yıkadım içimdeki kirli elbiseyi.

Döktüm olup biten ne varsa.

Şimdi;

Yeni bir aşk, yeni bir çizgi...

Özgürüm artık ben, özgürüm.

ŞIIR

YARIM VEDA

Yarım bıraksaydın keşke adımlarını...

Nefesini çekip almasaydın yanı başımdan...

Valizinden daha ağır olmasaydı vedan...

Gitmeseydin...

-

Şimdi bir bıçağın ruhumu tenimden çekmesi gibi,

neye dokunsam senin yokluğun kesiyor sesimi.

Gözlerim, kapılardan dökülen sesini arıyor hâlâ.

Sokak lambasının altına düşen gölgen, sanki yitik

bir ömrün parçasıydı.

Saatler sustu, çay bardakları soğudu, ve masanın

üstünde bıraktığın sigara paketi bir daha hiç

açılmadı...

MÜZİK

Günler geçti, takvim yaprakları sarardı, ama ben

hâlâ aynı akşamda yaşıyorum.

Her aynada yüzünü arıyor gözlerim,

Her rüzgârda adının yankısını arıyor

kulaklarım,

Her şarkıda sesin gizlenmiş gibi çarpıyor kalbime.

ŞIIR DEVAMI

YARIM VEDA

Ne zaman aynaya baksam, arkamdan sen çıkacakmışsın
gibi ürperiyorum.

-

Unutmak, kapanan bir defter sanıyorlar.
Oysa sen, gecelerin arasına sıkışmış bir sayfa
gibi hiç kapanmıyorsun.
Bir sokakta eski bir şarkı çalsa, bir kahvede
tanıdık bir koku yayılsa, aniden beliriyorsun
yanımda.
“Gözlerim seni görmüyor belki, ama kalbim, her
çarpışında kapına vuruyor.”
Unutamamak işte tam da bu…
Gecenin bir türlü sabaha uyanamaması…

-

Bazen kapının tokmağına ilişiyor gözüm,
Anahtarını çevirip içeri girecekmişsin gibi…
Sanki her an “Ben geldim” diyecekmişsin gibi…
Odalar yeniden nefes alacak, ve ben yıllardır
sakladığım cümleleri bir çırpıda dökeceğim
avuçlarına.

-

Düşümde, valizini bırakıyorsun eşiğe,

“Yollar sensizliği taşımadı” diyorsun,

Ben de suskunluğumu çözüp gülüşüne

sarılıyorum.

..

ŞIIR DEVAMI

YARIM VEDA

.

Sonra uyanıyorum..

Ve anlıyorum ki dönmek, yalnızca düşlerde mümkün

seninle...

-

Ama şimdi biliyorum; bazı yolculukların dönüşü

yoktur.

Kapılar bir kez kapanır, ve sessizlik, içerde

kalanın payına düşer.

Sen ardında yalnızca boş bir sandalye bırakmadın,

Bir de saati durmuş bir hayat bıraktın bana.

-

Ben burada,

Zamanın bile sana uymayı reddettiğini her nefeste

yeniden anlıyorum.

Dönmeyeceksin biliyorum...

Ben de bu gerçeği, her sabah yeniden öğreniyorum...

ŞIIR

AYVERA-1

Ayvera...

Gökyüzü senin adını fısıldarken,

yıldızlar yağıyordu düşlerime.

Her ışık kalbime konup bir sır söyledi:

“Çünkü hayat sevmekti...”

Çünkü aşk sen demekti Ayvera

-

Yakamozlar ışıldarken saçlarında,

kokun misk-i amber gibi doldu sineme.

Çünkü her nefes seni sevmekti.

Çünkü aşk sen demekti, Ayvera...

-

Gözlerin değdiğinde ufuklara,

bir sihir gibi yayıldı içime umut.

Her bakışın ruhuma dermandı:

“Çünkü ölümsüzlük sevmekti...”

Çünkü aşk sen demekti,

-

Gece sustuğunda şehirlerin kalabalığı,

sessizlik büyüdü içimde bir şiir gibi.

ŞIIR DEVAMI

AYVERA-1

Her yalnızlık kulağıma fısıldadı:

“Çünkü beklemek sevmekti…”

Çünkü aşk sen demekti Ayvera

-

Yağmur dokunduğunda toprağın hasretine,

her damla kalbime seni söyledi.

Her ıslaklık ruhuma akan bir melodi:

“Çünkü özlemek sevmekti…”

Çünkü aşk sen demekti,

-

Rüzgârın değdiğinde dağların yamacına,

gölgenle konuştu kalbimin ateşi.

Her esintin ruhuma akan bir kor:

“Çünkü yanmak sevmekti…”

Çünkü aşk sen demekti Ayvera

-

Güneş doğduğunda gözbebeklerinden,

şulen kıvılcımlarla dokundu ruhumun perdesine.

Her sabah kalbime vuslatın türküsünü söyledi:

“Çünkü kavuşmak sevmekti…”

Çünkü aşk sen demekti..

-

Sessizlik sardığında odamı, yokluğun çöktü

içime.

Karanlıklar dokunsa da, içimde hâlâ bir ışık var.

Her an ruhuma akan bir özlem:

ŞIIR DEVAMI

AYVERA-1

“Yokluğunu bile sevmekti… Sevmek.”

Çünkü aşk sen demekti Ayvera…

Sen demekti…

ŞIIR

AYVERA-2 (AYVERA'NIN GÖZLERİ)

Gece en derin yerinden kırıldığında,

Ne yıldız, ne ay bilir yönümü.

Bir çift pencere açılır karanlığa;

Ayvera’nın gözlerinde..

-

Kapanır bütün çıkışlar labirentte,

Bir kıvılcım gösterir gizli kapıyı;

Suskun taşlar bile dile gelir,

Ayvera’nın gözlerinde..

MÜZİK

Ne kış tanır, ne mevsim,

Görünmez buz, görünmez ateş;

Bir sıcaklık yayılır içime

Ayvera’nın gözlerinde..

-

Bendeki ben çoktan gömülmüş,

Adım silinmiş, yüzüm unutulmuş.

Var olan tek gerçek

Ayvera’nın gözlerinde..

ŞIIR

AYVERA-3 (AYVERA'NIN IŞIĞI)

Karanlığın içinden yankı vurur sesime,

Bir damlanın düşüşü benzer eski ismime.

Çatlayan her aynada yüzüm kayıp kendime,

Bir iz bırak göğsüme, Ayvera’nın ışığı.

-

müzik

-

Ne gölgeler silerdi, ne de yıllar günahkar,

Bir derinlik büyütür kalbimdeki anılar.

Kör geceler anlatsa, susar yine duvarlar,

Bir giz bırak dilime, Ayvera’nın ışığı.

-

müzik

-

Köklerime işleyen, görünmez bir ırmakla,

Yitik düşler çağırır, gizlenmiş bir toprakla.

Her adımda yankılan, yolum aydınlat aşkla

Bir köz bırak kalbime, Ayvera’nın ışığı.

müzik

Küllerimden doğarken suskunluğun ateşi,

ŞIIR DEVAMI

AYVERA-3 (AYVERA'NIN IŞIĞI)

Her nefeste çözülür zamanın yitik izi

Yolumu sarar şimdi görünmezlik güneşi,

Bir yüz bırak gözüme, Ayvera’nın ışığı.

-

müzik

-

Yüreğimde saklıdır, dönülmez bir esaret.

Her nefeste çoğalır görünmez zor esaret,

Gözlerimde yanılan gerçeğim kor esaret,

Bir avaz bırak bana, Ayvera’nın ışığı.

-

müzik

-

Ne gölgeler örterdi, ne de suskun çağrılar,

Bir iz düşer içime, kaybolurken anılar.

Sırlarımı taşır da yankılanır duvarlar,

Bir naz bırak özüme, Ayvera’nın ışığı.

Bir haz bırak içime Ayvera’nın ışığı

ŞIIR

BABAM'A SESLENİŞ

Ben, bir tabutun tahtasına tutunan son kalp
atışıyım.
Sessizliğin nabzında,
zamanın sönük kandili,
kayıp bir saatin ibresi.
Ve şimdi sen,
benden bir adım öndesin.
-
Gömleğimin yakasına takılı kırık bir güneş var
artık.
Avucumda, ter temiz hatıraların.
Seninle konuşmak istiyorum baba..
Ama sesim ince bir duvardan geri dönüyor bana...
-
Ardına kadar açık kapılar ötesinde
hiç gidemediğim bir yol.
Yalnızlık, göğsümde ışığı solmuş bir
gökyüzü.
Ve yalnız kalmak, sen yokken en zoru.
-

ŞIIR DEVAMI

BABAM'A SESLENİŞ

Hayat,

bir nefes kadar kısa.

Ölüm,

bir rüya kadar derin.

Biz,

iki ayrı alemin gölgesi,

birbirini bulmaya yeminli.

-

Bir gün, yollarımız kesişecek.

Toprağın altındaki her damla

gökkuşağını öpecek.

Ellerimiz birleşecek...

Ve işte ben o gün,

Sana gülümsemek için

son kez nefes alacağım.

-

O gün, gözlerim

bir daha hiç kapanmayacak.

“ve o gün, sonsuzluğa haykıracağım.

Artık ölmek yok baba !

Artık ölmek yok.

ŞIIR

AL GÜL'ÜN ÖZÜNDE

Gökler bulutlardan can sağdığında,

Al gülün yüzünde çile misin sen?

Garipçe gönlüme aşk yağdığında,

Al gülün özünde şule misin sen?

-

Gözlerin değince gül kokar tende,

Bir sırdır gizlenmiş, anladım sende.

Bilinmez bir âlem görünmüş bende,

Al gülün közünde hale misin sen?

-

Rüzgâr esse, adın değer külüme,

Sevdamı dokurum tek tek kilime.

Aşkın nakşolur da sazda telime,

Al gülün sözünde jale misin sen?

-

Gözyaşım süzülür gülün selbine

Yüreğim adını yazar kalbine

Sevdam dokunmuştur nazlı tenine

Al gülün gözünde lale misin sen

-

ŞIIR DEVAMI

AL GÜL'ÜN ÖZÜNDE

Geceler inince düşer selime,

Kaç işmar geliyor şu lal dilime.

Adın kazınmıştır her bir ilmime,

Al gülün güzün de yele misin sen?

ŞIIR

SAYHA

Üflenince sûra bir sayha ile

Kesilir her bir ses o peyda ile

Sunulup mizanlar bir lâyha ile

Verildi hüküm son bir ferman ile

-

Güneş alçalmakta, kaynar hep kanlar

Medet arar durur çaresiz canlar

Halinden bellidir, bilenler anlar

Ağlaştı hep beşer bir amân ile.

-

Yıkılır asuman, dökülür her yan

Mizanda kurulur büyük bir harman

Kalkınca gözlere çekilen duman

Görüldü âyan tam bir bürhan ile

-

Mühürlenir diller, susar her lisan

Kendi yaptığına şahittir insan

Dökülür ortaya ne varsa nihan

Tartıldı ameller bir mizan ile

-

ŞIIR DEVAMI

SAYHA

Yar yardan kaçar da, kopar bir isyan

Gönülleri yakar, o büyük nîran

Gözyaşı faydasız, biter her imkan

Varıldı menzile bir sübhan ile

-

-

Şiir Sözlüğü

Sûr: İsrafil adlı meleğin kıyamet günü

üfleyeceği, ses çıkaran büyük boru.

Sayha: Şiddetli ses, çığlık, nida.

Peyda: Açık, ortada belirgin

Lâyha (Layiha): Yazılı belge, tasarı

Ferman: Buyruk, ilahi emir, kesin hüküm.

Asuman: Gökyüzü, gökler.

Âyan: Apaçık, belli, herkesçe görülen.

Bürhan: Kesin delil, ispat, şüphe götürmez gerçek.

Nihan: Gizli, saklı, örtülü.

Mizan: Terazi, ölçü; mahşer gününde günah ve

sevapların tartılacağı manevi terazi.

Nîran: Ateşler, cehennem (Nar kelimesinin

çoğuludur).

Sübhan: Kusursuz, eksikliklerden uzak olan; Allah’ın

sıfatlarından biri.

ŞIIR

EFENDİM'İN

Bir nurdur âlemlere doğan fecr-i cihanın,

Titretir arş-u ferşi şânı yüce sultânın,

Şulesiyle çözülür perçemleri zamânın;

Gönlümde bir ummandır damlası Efendi'min.

-

Gönül bağı boy verir aşkı gelince cânın,

Kederi def eder hep lütfu ulu rahmânın,

Müjdesiyle dirilir mülkü dahi virânın;

Ömrümde bir sevdadır safâsı Efendi'min.

-

Sarsılmaz bir kayadır sözü can-ı cananın,

Mührüdür sînemdeki adı her imtihanın,

Yoluna kurban olur dervişleri kervânın;

Kalbimde bir erkândır vefâsı Efendi'min.

-

Kırılır kapıları nice gizli pinhânın,

Hikmetiyle bellenir yolu fâni dünyânın,

Kıblesi olur ruhta sürüklenen devrânın;

Önümde bir uğraktır duâsı Efendi'min.

-

ŞIIR DEVAMI

EFENDİM'İN

Hali susturur sesi mukaddes bir beyânın,

Hükmüyle dize gelir bağrı nefsi isyânın,

Göklerden yankılanır vecdi bütün meydânın;

Sinemde bir fermândır nidâsı Efendi'min.

-

Diner bütün ağrısı sancıyan her yanımın,

Varlığıyla can bulur hâli dertli dünyânın,

Eriyip sükût bulur kahrı bütün hicrânın;

Özümde bir imandır şifâsı Efendi'min.

ŞIIR

DELİCE / YAVAN AŞKLAR

Ce’ eeeee ben geldim.

Dibi tutmuş sevdaların altını kapattım da geldim.

Tatsız, tuzsuz, yavan aşklar,

İlk lokmada boğazda kalan, yalan sevdalar.

-

Hele o kalp dedikleri var ya,

Sanki düdüklü tencere…

Bakarsın, içinde sadece buhar,

Dumanı bol, tadı yok, kokusu is tutmuş.

-

Sevda mı dedin, ben o işi bozarım.

-

Ben mi?

Ben deliyim!

Ben aşkı çiğ çiğ yerim arkadaş,

Kanı dudağıma bulaşsın isterim,

Yanlış masada oturur,

Yanlış dudaklara gülümser,

Yanlış kapılarda sabahlarım.

-

ŞIIR DEVAMI

DELİCE / YAVAN AŞKLAR

Onlar mı?

Onlar aşkı plastik tabakta,

Plastik bir gülüşle ikram eden,

Üç gün sonra çöpe döküp,

Üstüne bir de “çok seviyorum” yazan

Harflere ihanet eden soytarılar.

-

Sevda mı dedin, ben o işi bozarım.

-

Bakın...

Benim cebimde kurumuş kelebekler var,

Kanatları hâlâ titrer gece rüzgârında.

Bir de sakladığım kırık saatler,

Suskunluğumdan düşen kelimeler var.

-

Ben deliyim...

Aşkın mantığını bozarım,

Harflerin yerini değiştiririm,

“Sevda” derim, “veda” çıkar,

“Kalp” derim, “lap” diye yere çarpar,

Aşk derim, “kaş göz ayrı oynar.”

-

Sizin sevdalarınız vitrinde camın arkasında,

Benimki yürek arkasında…

Üzerinde kocaman bir yazı:

“Açmayın, patlar.”

ŞIIR DEVAMI

DELİCE / YAVAN AŞKLAR

-

Ama...

Ama açın, açın...

Çünkü ben geldim,

Ve her şeyi patlatmaya niyetliyim.

-

Hah... hah... hahahaaa!

Korkmayın...

Bu sadece aşkın gerçek sesi değil...

Bu, sizin vitrindeki yalanlarınızın,

Benim elimde paramparça oluşunun sesi!

-

...

..

“Şşşşt Hadi gel... bir kepçe sevdada sana

ayırdım.”

ŞIIR

MİRAS

Kanla yazılmış kader, şühedadan bir halâs
Semada dalga dalga, ecdattan kalan ihlâs
Hilal ile konuşur al kandan ulu atlas
Alelade iz değil, maziden nur bu miras

-

Bağrında köz saklayan, ateşte yanmış bucak
Her damlası can kokar, aşk tüter her bir kucak
Uğruna fedadır baş, indirilmez al sancak
Bir avuç toprak değil, şehit kanı bu miras

-

Gönüllere çakılmış sarsılmayan tek yemin
Devlet ebed müddettir, sağlam durduğu zemin
Can verilir uğruna, bozulmaz hiç bu temin
Dilde duran söz değil, ulu yemin bu miras

-

Yürek yürek bağlıdır can veren her bir soydaş
Omuz omuza verip destanlar yazan kardaş
Aşk saklayan neferler her biri bire sırdaş
Değersiz kumaş değil can pahası bu miras

-

ŞIIR DEVAMI

MİRAS

Nice fırtına gördü dimdik duran bu miras

Asırlara kök salmış kutlu turan bu miras

Hak nuruyla yoğrulan kalbe nuran bu miras

Yalnız ay yıldız değil canlı kur'an bu miras